

да се развиятъ условия за индустрeнъ и другъ поминъченъ трудъ, който да погълне излишека отъ селски работници. По тия две причини ний забелязваме, че у насъ изникватъ голъми и богати села въ ущърбъ на цветущи нъкога, но изостанали сега въ затънтени краища, градове, или пъкъ че вълната отъ гладни хора се насочва къмъ нъколко цвѣтещи търговски срѣдища. Но скоро еднитъ и другитъ ще бждатъ преситени отъ това бързо нарастване и тогава, успоредно съ прокарването на шосета и желѣзници и подобрене условията за сжествувание и на затънтенитъ градове, селскиятъ излишекъ ще започне по-равномѣрно да се напластява по всички градски срѣдища, като ще намира приблизно еднакви условия за промишленъ трудъ.

Ний считаме, прочее намаляването и запустяването на нъкои наши градове за временно явление. Държавата съ своята нехайна шосейна дейность и погрѣшна желѣзопжтна политика не малко допринесе за това. Съ едно безподобно лекомислие и престъпна небрежность тя изостави цвѣтещи и жизнени нъкога градове далече отъ главната шосейна и желѣзопжтна мрѣжа, да се пържатъ въ собственото си масло, да изнемогватъ въ самотия и нѣмотия. Да не отиваме далече за нагледенъ примѣръ. Ето Калоферъ, Карлово, Сопотъ, Копривщица, Пирдопъ, Елена, Беброво, Златарица, Котелъ, Османъ Пазаръ и пр., въ които нъкога е кипѣла творческата работа, а сега сж осждени на запустение. Прекорайтѣ имъ добри шосета или желѣзопжтни линии и ще видите, колко икономични почини постепенно ще се зародятъ и на колко свѣтъ препитание ще създадатъ!

Сливенъ, макаръ че дълго време стоя безъ желѣзница и съ занемарени шосета, макаръ че му отнемаха разни учреждения, като го принизиха отъ окръженъ на околийски центъръ, — благодарение на своитъ благоприятни естествени условия и на предприемчивостта на своитъ граждани, — удържѣ благополучно на тежкитъ икономични изпитни.

Ние смѣтаме, че той не само ги превъзмогна, но и ще съумѣе да превъзсъздаде стопанско-икономичното си бждеще здраво и непоколебимо, като си остана и въ културно отношение издигнато срѣдище.

Споредъ насъ, бждещето на Сливенъ стои единствено въ ржцетъ на неговитъ първи хора: водители, интелигенти, предприемчиви индустренци и стопани. Нашото горчиво минало ни посочи ясно, че не трѣбва да градимъ надеждитъ си върху партизански хитрувания и неувѣрни залъгвания за управнишки промѣни.

Нека развиемъ най-голѣмъ стопански починъ въ разнитъ поминъчни отрасли, за които има условия да се развиятъ въ града ни; нека проявимъ единоклещно и сплътеностъ въ отстояване жизненитъ облаги на Сливенъ; нека начер-